

SPOROČILO PODROČNEGA VODITELJA

Postanimo posvetno samostojni

starešina Timothy J. Dyches, Združene države
drugi svetovalec v predsedstvu evropskega področja

V spomladanskem času leta imamo privilegij, da praznujemo veliko noč, ko na severni polobli ledeno mrzla roka zime popusti in je v zraku toplota pomladi. To je čas ponovnega rojstva in novih začetkov življenja vse naokrog.

Ponovno vas vabimo, da postanete duhovno in posvetno samostojni. Duhovna in posvetna samostojnost sta vzajemno vključeni v evangelij Jezusa Kristusa.

»Samostojnost je sposobnost, zavezanost in prizadevanje, da poskrbimo za duhovno in življenjsko nujno potrebne stvari zase in za družino. Ko člani postanejo samostojni, tudi bolje služijo drugim in zanje skrbijo.

Člani Cerkve so odgovorni za lastno duhovno in posvetno blaginjo. Ker so blagoslovljeni z darom svobodne volje, imajo privilegij in dolžnost, da si začrtajo lastno smer, rešujejo svoje težave in si prizadevajo postati samostojni. Člani to počnejo po Gospodovem navdihu in z delom lastnih rok.«¹

Kako naj postanem posvetno samostojen?

Spoznajte vrednoto in blagoslov dela

»Zavedajmo se, da je privilegij dela dar, da je moč, da lahko delamo, blagoslov, da je ljubezen do dela uspeh.«²

Vrednota dela je v življenju bistvena za učenje lekcij, ki nam bodo prinesle

trajno srečo in rast. Odraščal sem v veliki družini, v kateri so nas vzgajali po načelih dela. Od tega, da smo sami pripravili in obdelali zemljo za sajenje, do tega, da smo posejali semena, vsak dan zalivali in pleli vse obdobje rasti, želi in nato shranjevali tako, da smo konzervirali ali zamrznili. In to je bilo samo poleti.

Starša sta nam vedno stala ob strani, tako da sta nas spodbujala, bila zvesta, poučevala in skupaj z nami delala. Nikdar nas nista prosila, naj naredimo nekaj, česar sama ne bi. Blagoslovi dela v družini so vključevali vznemirjenje zaradi ustvarjalnih prizadevanj in »dobro opravljenih nalog«, pridobivanja koristnih spretnosti za takrat in za prihodnost, nudenja pomoči drugim, razumevanja

delovnih nalog in izvedbe ter učenja samoobvladovanja.

Izkoristite izobrazbene priložnosti

V letu pred vrtcem so od nas pričakovali, da se naučimo zavezati čevlje, povemo, koliko je ura na uri s kazalci, da si zapomnimo svoj domači naslov in telefonsko številko in da vadimo pot v šolo. Vsa šolska leta so nas spodbujali, naj se v šoli potrudimo po najboljših močeh, in starša sta vedno pričakovala, da izkoristimo svoj potencial. Učimo se vedno.

Veri sledijo čudeži

»Gospod nam pomaga, kadar pridemo k njemu v stiski, zlasti ko smo predani njegovemu delu in izpolnjujemo njegovo voljo. A Gospod pomaga le tistim, ki so si pripravljene pomagati sami. Pričakuje, da so njegovi otroci tako samostojni, kolikor so lahko.«³

Nedavna diplomiranka iz tečaja samostojnosti pripoveduje o lastnem potovanju vere in delovanja:

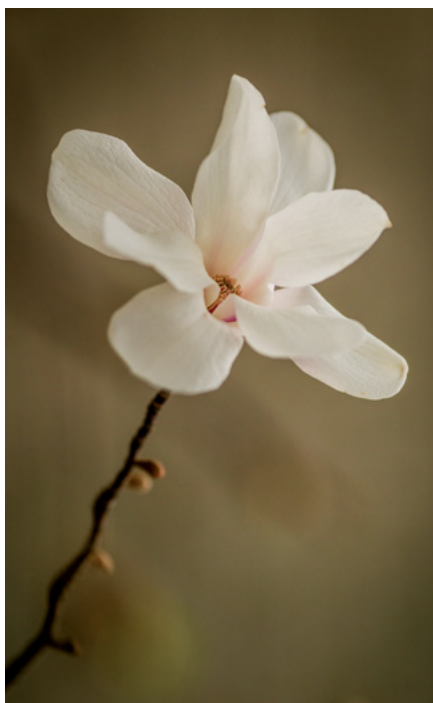
»Začela sem udeleževati vse, kar sem se naučila, vključno s tem, da sem bolj modro izkoristila čas. Sedaj čutim, da sem kot posameznica pomembna in da lahko naredim to, česar si v preteklosti ne bi niti predstavljala.

Vsak dan berem svete spise in molim z vsem srcem – vem, da sem

Starešina
Timothy J. Dyches

CRAIG DIMOND, © RI 2013

za nebeškega Očeta pomembna. Začelo se mi je dogajati to, česar si ne bi nikdar niti predstavljala. Bilo je neverjetno. Kakor da bi pri iskanju službe nekdo vodil moje korake. Ni se mi zgodilo, da bi imela težave z jezikom.

Ko sem se predstavila ženski, ki je iskala varuško za svojo hči, me je deklica, brž ko sem stopila skozi vrata, objela in poljubila. Ves razgovor je ostala ob meni in zato sem dobila delo. Njen mož mi sedaj pomaga najti delo za mojega sina.

Odtlej nama je še nekdo ponudil delo. Neka sestra v cerkvi mi je pomagala najti stanovanje. Prvič v življenju delam to, kar prej zame ni bilo mogoče.⁴

Ko postajamo posvetno samostojni, z redno telovadbo, zdravo prehrano in dobro osebno higieno skrbimo za dobro zdravje. Živimo v okviru svojih zmožnosti in varčujemo s svojimi viri, ker se izogibamo dolgu. Samostojni se postijo in radostno darujejo radodarna postna darovanja.

Pot do popolnosti narekuje, da vsak sleherni dan živimo po evangeliju. Če si prizadevamo postati posvetno samostojni, to potemtakem vključuje vsa načela evangelija Jezusa Kristusa. Molim, da si bomo v prihodnjih mesecih in letih za slednje prizadevali vsi. ■

NOTES:

1. *Handbook 2*, 6.1.1.
2. David O. McKay, *Pathways to Happiness*, (1957), str. 381.
3. Starešina L. Tom Perry, *Ensign*, oktober, 1991.
4. Gl. tudi NaZ 60:13; 130:20–21.

Novo predsedstvo misijonskega področja Severni Jadran

misijonska pisarna

Albin Lotrič iz veje Kranj v Sloveniji je bil 11. oktobra 2015 poklican za prvega svetovaleca v predsedstvu misijonskega področja Severni Jadran, ki vključuje naslednje države: Bosno, Hrvaško, Črno goro, Srbijo in Slovenijo. V tem predsedstvu je kot drugi svetovalec služil od decembra 2014. Predsednik David Grant v tem predsedstvu služi kot predsednik misijona, starešina Gary Peterson pa kot drugi svetovalec.

Predsednik Lotrič že vse življenje živi v Sloveniji in je odraščal v hribovski vasici nad Kranjem. Bil je prvi Slovenec, ki se je pridružil Cerkvi Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni, krstil pa se je leta 1989 pri šestindvajsetih letih. Leta 1992 se je poročil z Božo Gartner. Kmalu zatem sta se pečatila v nemškem templju Frankfurt in imata štiri otroke. Predsednik Lotrič je služil na več vodstvenih položajih v Cerkvi. Med prejšnjimi poklici so predsednik veje Ljubljana, predsednik okrožja, predsednik Mladeničev in okrožni revizor. Redno je zaposlen kot strokovnjak IT, svoje dolžnosti v predsedstvu misijona pa opravlja prostovoljno brez denarnega nadomestila. Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni nima plačane duhovščine.

Predsednik Lotrič je o svojem novem poklicu dejal: »Služenje

Novo predsedstvo misijonskega področja Severni Jadran (od leve proti desni): Albin Lotrič, prvi svetovalec, predsednik Grant, starešina Gary Peterson, drugi svetovalec

v predsedstvu misijonskega področja mi daje nov vpogled v delovanje Cerkve v teh državah. Prvenstveno čutim ponižnost, ko se srečujem s člani Cerkve iz različnih vej in okrožij. Veliko jih živi v težkih razmerah, vendar je njihova vera močna. Ker razumem njihove jezike, imam to prednost, da se z njimi lahko sporazumem v njihovih maternih jezikih, in ker razumem zgodovino in kulturo, lahko bolje razumem njihove potrebe in skrbi.

Hvaležen sem za lokalne voditelje in prav tako sem zelo hvaležen za čudovite mlade in starejše misijonarje! So vir pozitivne drže in upanja. Prav tako sem hvaležen za nekdanje in sedanje člane predsedstva misijonskega področja. Predsednik Grant je čudovit učitelj in voditelj, je moder, vodi pa ga želja po dobrih delih. ■

Kako na Uradu Cerkev v EU v Bruslju poteka pripravništvo?

Intervju z Rakel Nilsson

Francesco Di Lillo

EU Urad Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni podpira prizadevanja Cerkev za medvladne odnose v Evropski uniji. Urad, ki se nahaja v Bruslju v Belgiji, se osredotoča na vprašanja, povezana vero, družino in svobodo vere oziroma prepričan ter združuje moči z drugimi cerkvami in organizacijami, zato da promovira in zagotavlja svobodno izvajanje vere in religij vseh ljudi.

Rakel Nilsson, članica Cerkev, ki je v Helsingborgu na Švedskem diplomirala iz mednarodnih odnosov, je v Bruslju nedavno zaključila pripravništvo na EU Uradu Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni.

Ali se lahko nekoliko predstavite in poveste, zakaj ste se prijavi za opravljanje pripravništva na Uradu Evropske unije?

Rakel: No, kakor ste omenili, sem diplomirala iz mednarodnih odnosov, vendar nenazadnje nisem toliko delala na tem področju, zato sem, ko mi je škof pokazal možnost za opravljanje pripravništva, pomislila, da bi bila to dobra izkušnja, da bi izpilila svoje mednarodne spretnosti in videla, če je to nekaj, kar bi rada še nadaljevala. Vedno so me zanimali mednarodni odnosi in medkulturna izmenjava. Zelo zanimivo je graditi mostove med različnimi kulturami, mnenji, pogled in idejami. Poleg tega se to, da bi

nekaj mesecev preživela v Bruslju, ni slišalo kot slaba zamisel.

Bi lahko opisali povprečen vsakdan na uradu?

R.: Ne vem, če bi lahko rekli, da na tem uradu obstaja povprečen dan. Ker si podrejen temu, kar se dogaja v preostalem Bruslju, je težko imeti eno normalno rutino. Stvari, ki sem jih delala, so vključevale prisotnost v različnih odborih Evropskega parlamenta, pisanje poročil, priprave na sestanke, udeleževanje na dogodkih, izvajanje raziskav in veliko drugega. Včasih se vse to zgodi v enem dnevu. Mislim, da je pomembno, da si na uradu, kot je ta, prilagodljiv, ker se načrti dneva lahko v trenutku spremenijo, kar mislim, da je zanimivo.

Omenili ste, da ste delali na nekaj projektih. Ali bi o tem lahko povedali nekoliko več?

R.: Sodelovala sem na številnih različnih projektih. Na primer, en projekt je bil takšen, da sem spremljala neprekinjene razprave Parlamenta, Komisije in Sveta o predlagani direktivi glede vstopa državljanov držav tretjega sveta v EU. Začela sem pregledovati dosje s postopki, ki sem ga našla na spletni strani Parlamenta, da bi spoznala zgodovino predlagane direktive, dokument sem nato analizirala, poslušala razpravo Odbora v parlamentu in

Rakel Nilsson v svoji pisarni v Bruslju

stopila v stik z Uradom poročevalca, da so mi določene stvari pojasnili in da sem poznala predvidevanja. Zanimivo bo videti, kaj se bo iz direktive izcimilo.

Drug primer projekta, pri katerem sem sodelovala, je Evropska javna razprava o verski nestrpnosti in diskriminaciji (EPRID), v kateri sodeluje EU Urad Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni. Pomagala sem pri pripravah zajtrka ob sprejemu pomočnikov poslancev Evropskega parlamenta in prisostvovala na sestankih z javnimi razpravami.

Kaj si boste iz svojih izkušenj najbolj zapomnili?

R.: Mislim, da bi lahko rekla, da gre za tri svetle točke:

Prvič, dogodka v Evropskem parlamentu sta se udeležila predsednik in predstavnik komisarja Združenih držav za mednarodno versko svobodo in veseli smo bili, da smo sprejem lahko priredili njima na čast. Imela sem veliko srečo, da sem lahko sodelovala pri tem postopku, tako da sem načrtovala in organizirala sprejem, kar mislim, da je bilo zabavno. Bil je izziv in velika priložnost za rast in novo učenje.

Drugič, Starešina Patrick Kearon iz evropskega področnega predsedstva se je udeležil sestanka na visoki ravni z verskimi voditelji v Evropski komisiji. Sodelovala sem pri postopku priprav starešine Kearona na sestanek. Ta izkušnja je bila krasna, ker sem se veliko naučila o ljudeh, ki so prisostvovali na

sestanku, ter organizacijah, ki so jih zastopali. Vendar se me je najbolj dotaknil vzor služenja in Kristusove ljubezni, ki ju je izkazal starešina Kearon, česar se bom vselej spominjala.

Tretjič, vsesplošna izkušnja, ker sem bila v Bruslju, enem od političnih stičišč sveta, in da sem se lahko udeleževala sestankov v Evropskem parlamentu, Komisije, na veleposlaništvih, zato da sem promovirala versko svobodo. Svetla točka so bili tudi ljudje,

ki sem jih srečala, in stvari, ki sem se jih naučila. Te izkušnje so neprecenljive in ničesar ne obžalujem.

Hvala Rake!

Če ste diplomirali in član Cerkve, ki vas zanimajo zadeve EU, mednarodni odnosi, verska svoboda oziroma prepričanja in bi radi izvedeli več o pripravi na uradu Evropske unije, vas prosimo, da pišete na EUOffice@ldschurch.org. ■

Slovenski člani Cerkve obeležujejo 30. obletnico posvetitve Jugoslavije za evangelij Jezusa Kristusa

Misijonska pisarna

Ni lepšega od piknika, zlasti kadar v Sloveniji sije sonce. In dan, ki je bil izredna priložnost za obeležitev in človekoljubni projekt pomoči beguncem, je postal veliko več kot zrezki na žaru, kostanj v ognju in živahna nogometna tekma med misijonarji in slovenskimi člani Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni.

Člani celjske veje misijonskega področja Severni Jadran so v bližnjem parku v Lopati gostili okrog osemde-set udeležencev. Veliko jih je prišlo iz drugih treh slovenskih vej. Piknik se je uradno začel z video izjavo, v kateri je predsednik misijonskega področja Severni Jadran David J. Grant spregovoril v zvezi s tem, kako je pred

tridesetimi leti apostol Thomas S. Monson, sedaj predsednik Cerkve, posvetil Jugoslavijo.

Jugoslavija je bila po posvetitvi razdeljena na sedem neodvisnih držav, pet od teh jih je v misijonskem področju Severni Jadran. Starešina Monson je ljudi v Jugoslaviji in deželo posvetil za pridiganje evangelija Jezusa Kristusa. Molil je za enotnost in opustitev predsodkov.

Po programu so udeleženci za begunce pripravili pakete s higienskimi potrebščinami. Vsebovali so zobne ščetke, zobne paste, obliže, mila, šampone in brisačke. Pakete so nemudoma odnesli na Karitas, dobrodelno organizacijo Rimokatoliške cerkve.

Na Karitasu so pričakovali, da bo skozi Celje prišla nova skupina beguncev. »Pakete so uporabili takoj.« Cerkev SPD veliko daruje za človekoljubne namene po vsem svetu, tudi za trenutno begunsko krizo na tem področju.

Mladen Stojanovič, prvi svetovalec zbora starešin v veji Celje, je piknik organiziral pod vodstvom okrožnega predsednika Elvija Rwankube. Stojanovič je dan preživel pri žaru, kjer je pekel zrezke, čevapčiče in klobasice. In, o seveda, pekel je tudi kostanj. Celodnevni dogodek ni le obeležil preteklosti, ampak tudi prihodnost evangelija Jezusa Kristusa v Sloveniji. ■

Mormonske roke pomoči pri delu

LINDA TURLEY-HANSEN

Pianist v Sloveniji in na Hrvaškem prinaša upanje misijonska pisarna

Paul Cardall, pianist in član Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni, je imel 12. septembra 2015 svoj zadnji koncert na turneji po Evropi, in sicer v Hrvaškem glasbenem zavodu v Zagrebu. Mednarodno priznani pianist je pridobil nove ljubitelje svojih skladb, ki jih izvaja v dobrodelnih namene. Pred njim je ob spremljavi nadarjene enajstletne pianistke Maje Tomaić nastopila priljubljena hrvaška pop pevka Ivana Husar.

Dan pred tem je Cardall na jadranski obali kot gost mesta Zadra nastopil v Univerzitetni koncertni dvorani.

Cardallova turneja je bila organizirana zato, da bi ozaveščali o otrocih

s prirojenimi srčnimi napakami, ki so med najpogostejšimi prirojenimi napakami na svetu, in zbirali denarna sredstva za takšne bolnike. Cardallove nastope sta v sodelovanju s Cerkvijo Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni omogočila slovenski srčni sklad Društvo za zdravje srca in ožilja Slovenije ter hrvaško združenje Veliko srce malemu srcu.

Cardall je najprej nastopil v Ljubljani, in sicer 4. septembra, v katoliški cerkvi sv. Jakoba. Gostitelj je bil župnik, oče Jože Kokalj, ki je številne udeležence koncerta pozdravil skupaj s predsednikom misijonskega področja Severni Jadran Davidom J. Grantom. Najprej je nastopil komorni

pevski zbor Mysterium iz Kranja pod vodstvom Urške Štampe, na tem čudovitem glasbenem večeru pa je zapel tudi odlični slovenski tenor Oto Pestner.

Septembra 2015 je minilo šest let, odkar je Cardall, ki je vse življenje boledel zaradi prirojene srčne napake, imel presaditev srca. Cardallove najnovejša zgoščenka »40 Hymns for Forty Days« (40 hvalnic za štirideset dni) je na vrhu Billbordove lestvice v sklopu glasbenega žanra »New Age«. Oče dveh hčera svojo ganljivo glasbo uvršča med t.i. novo klasiko.

Cardallove soproga je Američanka slovenskega rodu. Ko sta bila tukaj, sta raziskovala tudi njeno družinsko poreklo.

Cardallove koncerte so v vsakem mestu spremljali mediji javnega obveščanja. ■

Jesenska konferenca za mlade samske misijonska pisarna

Misijonsko področje Severni Jadran je zadnji teden septembra 2015 za mlade samske priredilo konferenco na temo »Postajamo nova bitja«.

Na tridnevno zborovanje so prišli člani in prijatelji iz Slovenije, Hrvaške, Srbije, Bosne in Črne gore. Tema konference je bila vzeta iz Mozijeve knjige in se nanaša na pot, za katero se moramo odločiti vsi, če se hočemo vrniti k nebeškemu Očetu.

Na konferenci je potekala delavnica starešine Davisa o povezovanju s predniki, informativno razpravo o patriarhalnih blagoslovih je vodil starešina Halling, novo pooblaščen patriarh za misijonsko področje Severni Jadran, ognjišče na temo moči žrtvovanja v življenju je pripravil predsednik misijonskega področja David Grant, predsednik okrožja, Elvi Rwankuba pa je spregovoril o poti, na kateri postanemo nova bitja.

Na programu konference je bil tudi turnir v biljardu, pogovori, hrana, igre in sestanek za pričevanja. Zaradi navzkrižij šolskih in delovnih urnikov nekaj mladih z misijonskega področja na konferenco ni prišlo, vsi pa, ki so se je udeležili, so se imeli čudovito in so bili v srcih ganjeni. ■

Sanje so se mi uresničile

Maja Piškur

Pred dobrimi sedmimi leti sem stopila v vode krsta. V teh letih sem imela kar nekaj preizkušenj. Ko se zdaj ozrem nazaj, vem, da sem prejela tudi številne blagoslove. Življenje je postalo veliko lažje, saj se vedno lahko zanesem na nebeškega Očeta in Jezusa Kristusa, na njuno pomoč, vodstvo, tolažbo.

Pred veliko leti sem si ustvarila družino. Ko smo živeli v majhni sobi, sem razmišljala o tem, kako bi bilo lepo, če bi živeli v hišici z vrtom, kjer bi se lahko sin igral. Vedno sem si želela imeti kužka, s katerim bi lahko hodili na dolge sprehode. Razmišljala sem tudi o barvi hiške – bila naj bi modra, z lesenim opažem in s sobico, kjer bi lahko ustvarjala. To so bile moje sanje in želela sem si, da bi se nekoč uresničile.

A potem so se začele težave. Zaradi alkohola je bilo v družini vedno več preprirov in finančnih stisk. Moje sanje so počasi bledele. Po dvaindvajsetih letih skupnega življenja sva se s partnerjem razšla in s sinom sva ostala sama. Moje sanje so se dokončno razblinile.

V letih po krstu sem imela še veliko težkih preizkušenj. Spraševala sem se, ali hodim po pravi poti. A spoznala sem, da se vsaka stvar zgodi z namenom, ki ga pozna le Bog. In vem, da hodim po pravi poti, saj sem prejela tudi številne blagoslove. Med njimi je moj vnuček, pa možnost, da sem lahko vsak dan z njim in ga opazujem, kako raste in se razvija.

Ker pa vsi skupaj živimo v stanovanju in si mlada družinica želi malo več prostora, smo začeli razmišljati

Sanje o hiški so se mi uresničile. Bila je takšna, kot sem si jo dolga leta predstavljala – modra, z vrtom in ateljejem.

o tem, da bi se preselili v hišo. Spet sem se spomnila svojih sanj. Veliko sem molila o tem in prosila nebeškega Očeta, naj mi pomaga pri odločitvi. In dobila sem odgovor. Našli smo hiško

– modre barve, z lesenim opažem, z vrtom, kjer se bo vnuček lahko igral, in z ateljejem, ki ga je lastnik postavil, da je v njem lahko slikal. Imeli bomo tudi dovolj prostora za kužka. In tako

so se mi sanje naposled vendarle uresničile.

Vem, da nas imata nebeški Oče in Jezus Kristus rada in da želita, da smo srečni. ■

Plačujmo desetino

Maja Damian Torres

I mam zelo močno pričevanje o desetini. Desetino plačujem že šestnajst let. Nikoli mi ni žal tega denarja. Zakaj? Ker v Malahiji 3:10 piše takole: »Tedad [vam] odprem [zapornice] neba in . . . izlijem na vas blagoslova do preobilja.« To se mi je zgodilo že velikokrat. Res sem imela toliko blagoslovov, posebej finančnih, da nisem vedela kam z njimi. Moje pričevanje samo še raste in se krepi.

Na začetku pa ni bilo vedno tako. Preden sem se krstila, sem imela razgovore z misijonarji, ki so me vprašali: »Ali boš plačevala polno desetino?« Seveda sem rekla da, vendar o tem nisem imela pričevanja. Pravzaprav sem bila glede tega precej v dvomih. Zelo kmalu pa sem spoznala, da imajo misijonarji prav.

Vsem tistim, ki ne plačujete desetine, bi rekla, da jo začnite plačevati, da preizkusite Boga, »če vam tedaj ne odpre zapornic neba in ne izlije na vas blagoslovov do preobilja«. Tudi, če se znajdete v situaciji, ko se odločate, ali bi plačali račun ali desetino, vedno izberite desetino. Bog bo že poskrbel, da bo tisti račun plačan. ■

Fotografska razstava Hermana Čaterja

Linda Turley-Hansen

DAVID HANSEN

Herman Čater in obiskovalki rastave

Svetovno znani fotograf Herman Čater je v petek, 11. decembra 2015, svoja dela razstavil v veji Celje Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni. Razstava, ki je bila brezplačna in odprta za javnost, je bila dobro obiskana.

Ogledalo si jo je veliko njegovih dolgoletnih prijateljev in tudi novih občudovalcev. Čater je razstavil nekaj svojih pejsažev ter serijo slik z naslovom Stanko. V njegovi knjigi lahko o tem ganljivem fotografiranju preberemo: »Fotografije osamljenega človeka iz male vasice blizu Svetine so sociološka študija, pa tudi serija misli fotografa o življenju in njegovih vrednotah.«

Nadarjeni fotograf, nekdanji učitelj jezikov, ki ljubi jadrarno padalstvo in shiatsu, pravi, da je njegovo fotografiranje odraz njegovega duhovnega potovanja. ■

Herman Čater: Po neurju

HERMAN ČATER

Bog mi je pričeval o pomembnosti svojega dela

Patricija Arsenjuk

Večer pred mojim malim misijonom sem imela čudovito priložnost priti na krst. Bila sem zelo navdušena, saj so krsti v Mariboru zelo redki. Na žalost sem zamudila! Prišla sem ravno, ko je neko dekle zaključevalo svoje pričevanje. Čas je bil za zaključno hvalnico Božji sem otrok. Odprla sem pesmarico in začela peti. Počasi so se mi po licih ulile solze in čutila sem nepopisno

toplino miru in gorečo radost. Spomnila sem se verza iz Nauka in zavez 18:15. Prepričana sem, da me je Bog tisti dan na svoj nenavaden način opomnil, kako pomembno je njegovo delo med človeškimi otroki.

Ko sem bila na misijonu približno en teden, sem med lekcijo z raziskovalko doživela podobno potrditev, vendar je bila tokrat ta še močnejša. Nikoli ne bom pozabila gorečega

občutka, s katerim sem tisti dan z družabnico odšla iz cerkve. Čeprav lekcija ni bila najuspešnejša, sem prvič v življenju čutila, da vsaj malo bolj razumem Božjo ljubezen.

Nepopisni občutki in neprestana prisotnost moči Svetega Duha, ki sem ga na svojem kratkem misijonu pogosto čutila, so zame postali zelo dragoceni in misijon sem zaključila odločena, da bom naredila vse, kar bo v moji moči, da me bo ta občutek spremljal vsak dan mojega življenja. Ta odločitev mi je močno spremenila življenje.

Pričujem, da ko enkrat ugotovimo, kakšno vrednost ima evangelij Jezusa Kristusa v našem življenju in doživimo tisto ogromno spremembo v srcu, misijonarsko delo postane več kot samo določen čas služenja Bogu, postane del našega vsakdanjega življenja in tega, kdo smo. Verjamem, da bomo potem, ko bomo Bogu voljni izročiti svoje življenje, pričeli nepopisnim

čudežem. To vem, ker sem lahko na lastne oči videla, kako zelo se je spremenilo moje življenje. ■

»And if it so be that you should labor all your days in crying repentance unto this people, and bring, save it be one soul unto me, how great shall be your joy with him in the kingdom of my Father!«

D&C 18:15